

Előfizetési árak:

Helyben, vagy postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr.
Felévre 5 frt — kr.
Negyedévre 2 frt 50 kr.
Egy óra 1 frt — kr.
 Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (nagy-uj-utca, 1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében, Szinay Gyula kiadó lakásán (kis-csapó-utca 383. sz.) és a szerkesztőségben.

DEBRECZEN

Á debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 30 kr. Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr. Nyilttéri közlemények minden petit sora 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek Szinay Gyulánál és a szerkesztőségben. Kéziratok vissza nem adatnak.

• Világkiállítás legyen-e, avagy országos?

Budapest, decz. 8.

Zichy Jenő grófot ismerjük ország-szerte. Tudjuk róla, hogy közéletünknek szenteli életét s ha politikai véleményével nem is értünk egyet, kénytelenek vagyunk minden tekintetben elismeréssel adózni neki azért a fáradozásért, melyet közéletünk terén kifejt.

Egyes egyedül az ő érdeme az 1878-iki székesfehérvári kiállítás, mely minden tekintetben impozánsan sikerült. Elévülhetlen érdemeket szerzett Zichy Jenő az 1885-iki országos kiállítás létrejötté körül is. A székesfehérvári kiállítás körül szerzett érdemeit a hivatalos körök nem voltak képesek maguk részére elokkupálni, a budapesti országos kiállításnál azonban, — a midőn az már nyélbe volt ütve — a hivatalos körök jónak sátták Zichy Jenő grófot félretolni, s egy államtitkárral és egy miniszteri tanácsossal legeltetni le azokat a babérokat, melyek méltán Zichy Jenő grófot illették.

Zichy Jenőt ez nem kedvetlenítette el. Jön a millenium — gondolá magában — majd csinál ő világkiállítást.

A kiállítás eszméje elől kitérni nem lehetett. De a bécsi köröknek nagyon kellemetlen volt a világkiállítás eszméje, e helyett tehát egy országos kiállítást szándékoznak csak rendezni 1895-ben.

Azóta egyik kitünőség a másik után nyilatkozik, egyik nagyiparos a másik nagykereskedő után fejti ki, hogy miért is nem lehet hát voltaképen mostanában

még Budapesten világkiállítást rendezni. Felhoznak fűt-fát! Emlegetik iparunk és kereskedelmünk gyenge és gyarló voltát, melyeket a külföld fejlett ipara teljesen elhomályosítana. De a legfőbből, arról a valódi indító okról, mely miatt hivatalos köreink nem akarják a világkiállítás létesítését Budapesten, még senki sem emlékezett meg. Ez az ok nem más, mint politikai helyzetünk. Az a nyomoruságos tartományi viszony, mely lenyűgöz nálunk mindent, a mi önálló államiságunkat feltüntethetné a külföld előtt.

Ha 1895-ben Budapesten világkiállítás lenne, akkor az udvar kénytelen volna Budapesten tartózkodni a kiállítás tartama alatt hónapokon keresztül.

Ha Budapesten világkiállítás lenne, akkor az udvar kénytelen lenne Budapesten is olyfajta ünnepeket rendezni, ha kisebb arányokban is, a minőket rendezett 1873-ban Bécsben a világkiállítás alatt.

Igen ám! de ezáltal a külföldi vendégek, a külföldi udvarok követői is eljőnnének Budapestre és itt személyesen is tapasztalhatnák, hogy ez a Magyarországnak még sem egészen olyan örökösököl provinciája az osztrák császárnak, mint Tirol, vagy Felső-Ausztria.

A bécsi kiállításra 1873-ban az udvar meghívta az összes európai fejedelmeket. Az ódon Burgot ez alkalomra lázas sietséggel tatarozgatták össze, hogy a felséges és fenséges vendégeknek legyen hol lakniok.

Meg is látogatták a bécsi kiállítást, — ha jól emlékezem, a német császár, az orosz czár, az olasz király s több apró-cseprő európai fejedelem. Volt nyakra-főre nagy katonai parádé, udvari ebédek úgy ő felségénél, mint a főhercegeknél; este diszeldadások; udvari vadászatok stb.

Nagyon természetes, hogy az ily látványosság száz és százezer idegent vonzott a császárvárosba.

A kedélyes bécsiek azonban ezért egy cseppet sem haragudtak, mert igen sok pénz jött forgalomba, a penészes, pihent nagy bankók gazdát cserélve ki lettek szellőztetve.

Ha most, 1895-ben, itt, ami szerény, elhagyott, lenézett B.-pestünkön lenne világkiállítás, melyet a magyar kormány abból az alkalomból rendez, hogy a magyar nemzet ezer éves állami fennállását megünnepelje: akkor az udvarnak itt Budapesten, a fentebbiekhez hasonló ünneplenségeket kellene szintén rendezni. — Ezenkívül, a Budapesten rendezendő világkiállításra az összes európai fejedelmeket — természetesen nem az osztrák császár, hanem a magyar király nevében kellene meghívni.

Ámde ettől a bécsi sógoroknak borsózik a hátuk. Meg azután a magyar udvartartást is ki kellene szélesíteni — s bizony úgy a bécsi udvari méltóságok, mint az osztrák császár is egy kissé háttérbe szorulnának a világkiállítás ideje alatt a magyar királynak szélesen kidomborodó egyinésége előtt. — Hát hogy kerülheti ki ezt az utvesztőt az udvar?

A DEBRECZEN TÁRCZÁJA.

Igazság.

*Keresni téged: ez rendeltetésünk, —
 Felséges összhang a roppant zenében,
 A melyet a nagy mindenség dalol.
 De bár kutatva, pillantást se késsünk:
 Utólérhetlen csillag fényeképen
 Rezdülsz felettünk messze, valahol*

*Téged kutatva szívünk hogyha dobban
 S e dobbanás készit nagyszerű tevésre
 Ha felmagasztal tett és érzetem:
 Minthogyha lelünk ringna lágy karolban...
 De majd érezzük, hogy nagyon kevésre
 Jutánk s te még távol vagy végtelen.*

*Téged keresve, hogyha keblünk mélyén,
 Miként rejtett templom harangja, csendül
 Távolról egy dicső, nagy gondolat:
 Merengni vélünk szent szavad zenéjén...
 Keres szavunk; lelünkre hosszú csend ül
 S ki sejt a röpke, gyöngye szó alatt?...*

*Kutatva téged, hogyha a tudásnak
 Nagy tengerén ezer vihart leküzdünk*

*S hallani vélünk fent, vagy odalent:
 Egyszerre vége a szent hallomásnak;
 A távol megnövekszik újra köztünk.
 Vagy e beállott csend mi mást jelent?...*

*Igazság, érted annyit küzdünk, vérzünk
 Tudásban, szóban, érzésben, tevésben,
 S hozzád e földön, mond, ki is hatolt?...
 Ah, bár kutatva pillantást se késsünk.
 Utólérhetlen csillag fényeképen
 Rezdülsz felettünk messze, valahol.*

Jánosy Zoltán.

Perpetuum mobile.

(Genre)

Nagy Vörös Péterné sebbel-lobbal állit a házam elé tegnap ebéd után s egy fölbontott levelet ad át. Reggel vitte neki a postás. Átszaladtam rajta nagyjából, mert nyilván az a szándéka, hogy megmagyaráztassa magának. El is hiszem, hogy kommentár kell hozzá, mert fiskális küldte neki.

Nagné azonközben már benne van in medias res; akkor kezdtem csak ráfigyelni, mikor az olvasást befejeztem.

— Higyje, el, ténsur, igaz lellemre mondom, hogy hamisság van a dologban. Semmiféle fajtam nem vásárolt azoknál a Klajn-testvéreknél, mindig a Náthánéknál vettünk mindent. Mióta csak az eszemet tudom. Azoknak is megfizetek minden esztendőben, azonnal takarás után. Oszt' ezek a rugott boltosok nyolczvan pengőt követelnek rajtam!

— De Nagné!

— Ez a kacabáj is a Náthánéktul való. Igazi selyem. Fogja meg a ténsur. Harmadik esztendeje hordom, azért még ma olyan, mint a szakasztott uj, pedig a tavaszi vásáron meg is áztam benne. No, csak fogja meg bátrán a ténsur. Oszt' ezek a Klajn-testvérek, hogy nem félnek az istentől! Törjön ki a lábam, ha voltam a holtjukban. Pedig hányszor küldték hozzám az inast, hogy friss portékát kaptak: menjek el hozzájuk. Nem mentem egyszer se; száradjon ki a nyelvem, ha nem igaz, a mit mondok. Hát hogy merészelnék azok most rajtam nyolczvan forintot követelni.

— De Nagné!

— A Kaporné kis leánya, a Boris olvasta ki nekem az írásból. Mióta a Julcsámát férjhez adtam, azóta mindent azzal a fruskáva

Egyszerűen úgy, hogy nem engedi meg a magyar kormánynak, hogy világkiállítást rendezzen Budapesten.

Ha majd a ház elé kerül a javaslat: világkiállítás legyen-e, vagy csak nemzeti? — fel fog kelni Szapáry — s a már eddig felhozott érveket csoportosítja a világkiállítás eszméje ellen s javasolja a nemzeti kiállítás rendezését.

És most igazán szép és hazafias tere nyílik Zichy Jenő grófnak. Ne álljon el tervétől; úgy az igazság, mint a nemzet zöme vele együtt azt óhajtja, hogy 1895-ben világkiállítás legyen Budapesten. Ez úgy Budapestnek, mint a magyar állam-eszmének érdekében áll!

Hentaller Lajos,
orsz. képviselő.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése december 9-én.

A képviselőház tegnap tárgyalta a kereskedelmi miniszternek az országos kiállításra vonatkozó törvényjavaslatát. A törvényjavaslat az első kezdeményezés, mely a magyar nemzet ezredéves jubileumának megünneplésére vonatkozik. A kik ez ünnepélynek a megfelelő európai jellegét meg akarják adni, azok az országos kiállítás mellett a gróf Zichy Jenő által kezdeményezett világkiállítás eszméjét pártolják.

Perlaky előadó beszéde után gróf Zichy Jenő hosszabb és nagy hatású beszédet tartott a világkiállítás mellett, s határozati javaslatot nyújtott be, melyet tíznél több képviselő irt alá. Gróf Zichy Jenő beszédében a figyelemre méltó pénzügyi és közgazdasági érveken kívül fontossággal bírnak a jubileumtól el nem választható politikai momentumok is, melyeket gróf Zichy Jenő nemes hévvel és férfias bátorsággal hangoztatott.

Neményi Ambrus szólalt fel azután a kormánypártból s védte az országos kiállítást. Beszéde kizárólag az ipari és statisztikai szempontoknak volt szentelve.

Herman Ottó az országos kiállítás eszméje mellett szónokolt, de azt 1895-ről 1896-ra kívánja elhalasztani.

Utána Ábrányi Kornél szólalt fel s kiemelte, hogy előtte sem az országos, sem a világkiállítás nem végzél, hanem eszköz a millenium megünneplésére s az abban rejlő politikai alapeszmének kidomborítására. Beszéde főként az ezredéves jubileum politikai és történelmi jelentőségének ecsetelésével foglalko-

zott, s kiemelte, hogy a kormánynak helyes lett volna a király megkoronázásának negyedszázados jubileumát az ezredéves jubileummal összekötni, s az ezredéves jubileumot több részre osztva, már a jövő évben ezzel kezdeni meg. Ábrányi fölhívta a kormányt, hogy ez irányban ragadja meg az iniciatívát s küldjön ki egy parlamenti bizottságot az ezredéves ünnep tervrajzának kidolgozására. A mi a kiállítás kérdésével illeti, Ábrányi a politikai szempontok tekintetbe vételével a világkiállítás mellett van, de a végleges döntést ma még korainak tartja.

Beóthy Ákos szellemes beszédben szólalt fel a világkiállítás mellett s támogatta gr. Zichy Jenő határozati javaslatát.

Végül Istóczy Győző tartott hosszabb beszédet, az országos kiállítás eszméjét pártolva.

A vitát folytatják.

Papi gyűlés.

(T—ó) Nagyon sok intriguának voltam kitéve Temesvárott és lehet, hogy családi boldogságom soha sem lett volna megálapítható, ha az irigység nem dolgozott volna rajta minden erővel, hogy letegyem egyházi jellegemet... Az a különös, hogy mikor még semmi sem voltam, — nagyon szerettek a kollegáim, mert megfértem velök, de a mikor kezdtem valami lenni, akkor vettem észre, hogy mennyi rejtett gyűlölet lappang az emberiségben.

Minden újabb siker ellenségeket szerzett és egyszerre csak azt láttam, — hogy teljesen boycottirozva vagyok a papi társadalomban. Kifogásképen azt vetették a szememre, hogy darabjaimban a hang nem illik a papi reverendához... Nem ugrottam ki tehát a reverendából, hanem egyszerűen kikényszerítetek belőle.

Az idézett sorokat Csiky Gergely panasolta fel, Csiky Gergely, aki már »boldogult« számába megy, de akinek drámai alkotásait a magyar irodalomtörténet méltatni fogja az idők végeiglen.

Hát a papság nem vesztett a »reverendából kikényszerített« Csikyvel semmit, mert a számot pótolta más, — de nyert a magyar irodalom végtelen sokat, annyit, hogy ez idő szerint nincs, aki az elhunyt Csiky helyébe lépjen.

Nem is ez a »kicsiség« indít elmélkedésre a Csiky Gergely panasza felett, hanem a

következő passzus: »Az a különös, hogy mikor még semmi sem voltam, nagyon szerettek a kollegáim, de mikor kezdtem valami lenni, akkor vettem észre, hogy mennyi rejtett gyűlölet lappang az emberiségben.«

»Mennyi rejtett gyűlölet lappang az emberiségben!« Bizony jóval kevesebb, — mint a papságban és különösen a katolikus papságban!

A különbség csak az, hogy az emberiség gyűlöletét nem ulti el a penész; a papi gyűlöle a püspöki s más felsőbb hatósági titkos irattárakban feketéll.

Az emberiség, ha gyűlöl, nem sokat ad a külszínre; a papság etikett-szerűen gyűlöl egymást, — hogy úgy mondjam: Krisztusban gyűlöli egymást.

Hirdetik a krisztusi szeretet igéit: keves kivétellel követik is a külvilággal szemben; egymás közt azonban igen gyakran csak szíre testvérek.

A testületi dicsérendő összetartás meg van köztök, de egyénenkint egymás érdeme iránti elismerésnek rohasztó érzülete lakozik bennök.

Nem frázisok ezek. A külső összetartozandóság tagadni fogja, megbotránkozva eliteli állításunkat; az egyén fejével és szívével igazat ad nekünk.

Nem tesszük fel a kérdést: miért lett hercegprímás Vaszary Kolos? Nagy a rang: ott nagyok és nagyon gyűlölnék.

De ahol kicsinyek és kicsinyesen gyűlölnék: az még visszataszítóbb

Hisz alakulnak a világi elemnél is klikkek, melyek alászatolni törekszenek a felszínen levőt s kiemelni az alant kuszót; a papi státusban azonban minden egyes ember egyegy klikk.

A papi (testvéri) eláztatás ellen nincs más fegyver, mint megnyugodni a sorsban, — melyet irigy szívnek reszkető keze készített elő s melyhez mindenki közelebb áll, — mint maga az Isten.

Azt hiszi a jó pap, azt állítják hivei, azt hirdetik közelebb és távolban ismerősei, hogy emberi, papi, honfiai kötelességét teljesítette; némelyik a kötelességen túl is alkotott felbecsülni valót, tett dicséretet, munkált emberi

olvastatok el. A katona fiam leveleit is ő silabizálja ki. Teremtő atyám, de csak más világ ez a mai! Mink öregek csupa buták vagyunk, édes ténsuram. Hét esztendő múlt az a csepp jószág és úgy olvas még a kalendáriumból is, hogy kész csoda hallgatni. Kár, hogy nem lett fiugyerek. Abbó, tán még pap vagy jegyző is lehetett volna. Mikor én az ő korabeli leány voltam, kiküldött édes apám — isten nyugasztalja! — a libákat őrizni.

Magam is luddá növekedtem föl köztük. Oh, de csak más világ ez a mai, hogy szegény ember gyereke is tanul. Hanem két vége van a kolbásznak, ténsuram. Rossz másfelül a világ szörnyen. Már ma-holnap megkönnyíti az is ágyam szalmáját, szépecske kort értem, de ilyen csufság nem esett még rajtam. Hanem ha úgy kerül a sor: megeszküszöm a mennybeli boldogságomra, hogy én azoknál az istentelen Klajnéknál nem sok: még egy szoknyára valót se vásároltam se pénzért, se hitelbe. Nyolczvan forintot ádta a fiskáriusnak, nézze csak meg a ténsur. Áldja meg az isten, igazitson utba.

— Lelkem, Nagyné!

— Látja, hogy a szegény embert még az ag is huzza. Pörösködni pedig nem szeretnék

a világ minden kincseért sem. Szegény Péterkém, ha nem olyan izgága ember, — az isten panaszkép ne vegye! — más jusba hagyhatott volna bennünket. De bizony jól megfésültek az ügyvédek akárhányszor; hanem hát neki nyavalya volt a pör. Talán még a déli harangszóért is eltörvénykedett volna. Pedig látja, ténsuram, aki pörösködik, az nem holta után szerzi el magát az ördögnek, hanem eleven korára. Szép csomó gazdaságunk volt valamikor, hanem az a sok bíró, fiskális, mind velünk evett a tából, hát a vagyon hirtelen olvadozott, mint a márcziusi hó. Aztán, hogy a kántornak beütött a lutri, az én uram is rájárt arra a pokoli praktikára.

De bizony került a szerencse. Nem is csoda, hogy legvégül neki adta magát az itálnak. Aztán mikor egy kicsit becsudálkozva jött haza, kijutott a kontyomnak is. De azért bár meg lenne még, eltűrném a keze verését édes örömet, mert olyan az özvegy asszony, mint a letörött galy: viszi a szél a merre akarja. A jegyző ur megígérte még akkor, mikor még a hagyatékot jött el fölírni, hogy a fiam hazajön a katonaságból; de bizony eddig semmi se lett abból. Nyilván várnak azok az urak valamit.

Meg-megdörzsölte a hüvelykét a mutató ujjá hegyével.

— Hiszen csak lenne miből! De látja, ténsuram, hogy mindenfelől színek, huznak. Tegnap múlt egy hete, hogy a porcióért exequáltak meg. A házról való porciót is én reám vetették ki, pedig az nincs rám tekelve. Meg is mondtam magyárosan az esküdtnék, meg a végrehajtónak, hogy inkább magamra gyujtom a házat, mégse fizetek. Hát — gondolja csak föl a ténsur — azok most engem beadtak a törvénybe, holnap kell a járásbíró ur előtt megjelennem. Tán jobb volna, ha szép szóval visszahuzatnám a panaszt. El is mennék a jegyző urhoz, de mikor egyszer azt sohase lehet jó kedvibe érni. Hej, pedig választás előtt a meghatalmazások végett ugyancsak kenegette hájjal az özvegy asszonynak hátát. De most elfordult tőlünk, mint a kemenczétől nyáron. Akkor még meg volt a jussa az özvegy asszonyoknak; de az urak, a törvénytevők, azok megirigylették tőlünk. Hanem fizetni nekünk is muszáj; rogyásig. Én teremtőm, nem lehet ennek jó vége; e miatt a nagy porció miatt utóbb is el kell a világnak pusztulni. Aztán még újból szopott adóssággal rontanának. Nagy summa az, az istenért! Nyolczvan forint!

élettel nem mulót. Jó szerencséje, ha senki sem veszi észre.

Mert ha igen, s ha van, aki az érdemeket méltányolni is kívánja, megindul az aknamunka s pár hét és pár hó alatt moshatatlan szerezcsen lesz a tiszta fehér papból.

S a szegény pap maga is tudja, — hogy fekete lett, — csak azt nem tudja, — hogy mitől.

Előkelő állású papi férfiak kiknek egész véletlenül e sorok írója szolgáltatott alkalmas szappant, — igazolhatják, — hogy nem tuzoltunk.

BELFÖLD.

Az orsz. függetlenségi és 48-as párt kedden d. e. tizenegy órakor Irányi Dániel elnöke alatt tartott értekezleten az 1895. évi országos nemzeti kiállítás rendezéséről szóló törvényjavaslatot tárgyalta. Többek hozzászólása után az értekezlet abban állapodott meg, hogy a kérdést, hogy országos nemzeti, vagy világiállítás rendeztessék, tagjaira nézve nyílt kérdésnek tekinti.

Az új körösi püspök. A hivatalos lap közli a királyi kéziratot — a horvát ban és a horvát miniszter ellenjegyzésével, — melyvel ő felsége Drohobeczky Gyulát, a munkácsi görög katolikus egyház áldozárját és az ungvári tanítóképző igazgatóját körösi görög katolikus püspökké nevezte ki.

Steinacker bukása. Steinacker Ödönt, a budapesti kereskedelmi és iparkamara titkárát, a magyar nemzetnek ezt az adózó gyűlölettel eltelt ellenségét, végre elérte végzete. s rövid idő múlva ő is elmerül a feledes tengerbe, mint egykori elnöke: Kochmeister Frigyes báró. A kamara tagjai ugyanis értekezletet tartottak s Wahrmann Mór elnök javaslatára kimondták, hogy mivel a titkár úrtól másképpen megszabadulni nem lehet, hát inkább megadják neki az öt 22 évi szolgálat után megillető évi 2100 forint nyugdíjat, sőt ráadásul még 3800 forint végkielégítést is, csak menjen minél hamarabb. Madary Gábor, igen helyesen, kifejtette, hogy ha már a nyugdíjat meg is adják neki, de végkielégítésben ne részesítsék, mert arra semmi érdemet nem szerzett. Mivel azonban a többség az eredeti javaslat mellett volt, végre elfogadta azt Madary is, de indítványozta, hogy vétessék jegyzőkönyvbe, hogy a végkielégítést nem szolgálatának jutalmazása gyanánt kapja a titkár, hanem csak azért, mert csak ezzel volt rabirható, hogy hivatalából távozzék. — A titkár ügyét ma tárgyalja a kamara s Steinacker urnak végképen ki fogja adni az utat.

— De Nagyné, hiszen...

Kijött a feleségem. Nagy Vörös Péterné rám se figyelt, hanem az előtt folytatta a lamentációit.

— Kezét csókolom, édes ténsasszony. Az isten is megáldja, szóljon egy jó szót a ténsurhoz, hogy igazítson engemet utba. Azok a krisztustalan Klajnok képzelje el ténsasszony, csókolom kezét — átadtak a fiskáriusnak. — Nyolczvan forintot követelnek rajtam, pedig sohasem vettem náluk még egy fejkendőt se. Mikor a Julcsámát férjhez adtam, őt is a Náthánéknál ruháztam ki. De csakugyan, igaz is!

A homlokára ütött, mint a kinek most jut eszébe valami.

— Éppen a lakodalomhoz való virágot vettük a násznagyok részére a Kalajnéval, mert amott nem volt kedvünkre való. De az a kis virág legelőbb öt hatos áru ha lehetett. Meglehet csakugyan, hogy azért elfelejtettem a pénzt elküldeni, mivel hogy kérem szépen, azokat sem én magam személyesen vásároltam.

Nagy Vörös Péterné egy pillanatra megállt gondolkodni, hogy tisztába jusson a virágügygel.

Erre aztán elkövetkezett az én időm is. Most, vagy soha!

KÜLFÖLD.

Összeesküvés a szultán ellen.

Konstantinápolyban katonai összeesküvésnek jöttek nyomára, melynek az volt a célja, hogy a szultánt detronizálja. A szultán szárnysegédei közül nagyon sokat elfogtak, köztük Mehemed Dana pasát, a szultán vejét és első szárnysegédét, a kit e miatt száműzetésbe fogtak küldeni.

Szerb kormányválság. Belgrádi körökben hírlik, hogy az egész kabinet lemondott belügyi differenciák miatt; a regensség azonban a lemondást nem fogadta el, mert be akarja várni a skupstina szavazatát. — A kabinetválság végleges elintézése envélfogva a skupstina összeülései elnapoltatott.

Válság a svájci szövetség tanácsban. Welti szövetségi elnök, a ki 1866 óta tagja a szövetségi tanácsnak, állásairól mint szövetségi elnök és a vasuti ügyosztály főnöke, lemondott, mert a népszavazat elvetette a központi vasut államosítását. Welti kijelentette, hogy a vasuti társaságokkal szemben tehetetlen, csak az államosítás által lehetne a közérdekeket megóvni. A demisszió nagy feltűnést kelt, minthogy ilyen eset még nem fordult elő soha. A szövetségi gyűlés megbizta a nemzeti tanács és a rendek tanácsának elnökeit, hogy kérjék föl Weltit demissziójának visszavonására.

Ujdonságok.

Karácsony előtt.

A jó gyermekek angyalai ugyancsak török a fejüket azon, hogy miféle meglepetésben részesítsék az apró világot. Sok bajt adám az ilyesmi. A kereskedő bácsik segítségül vannak ugyan a kirakataikkal, de mindazonáltal a tata, ez a mogorva és mégis szerető öreg angyal, alig tud kiokosodni, hogy mit is vigyen annak az apró népségnek, a mely egy hosszú esztendőn keresztül lármáz és helytelenkedik, csak most, csak ebben a hónapban jó, mert most jelenik meg az angyal. Minden kirakataban ott mosolyg a sok kék szemű szőke haju baba, ott tüszkölnék uton-utfélen a délczeg fapapirák, ott henczeg a peczkes huszár bácsi kikacsaringózott bajuszával; ott van a jámbor riska tehén, a bodri kutya, dob, puska, huszár csákó, a sok képes és képtelen gyermekkönyv, a melyekben a mesék aranyos tünderei, a vasorru bábák, nagy szakálu manók s más

— Hiszen a levélben csak nyolczvan krajczárt követel az ügyvéd magától, nyilván azért a virágért. Rosszul olvasta a Borisleány — forintnak.

Nagyné nehezeltve nyult a levél után.

— Ejnye, hát mért hagyt engem a ténsur ilyen sokáig rimánkodni? Miért nem mondta meg mindjárt, hogy miben áll a dolog? Nojszen, nagyra lehet a tanító azzal a lánynyal is! Igaz, hogy mi öregek, még annyit se tudunk. Csókolom kezét ténsasszony! Isten áldja meg, ténsur. Már mi ilyen ostobák gyanánt halunk meg.

A gymnazista fiam homlokát törölgetve jó ki a szobából s valami ivet kínál.

— Végig hallgattam az egész siralmat az ablakon át és lestenografáltam. Derekasán kizizzasztott, pedig első díjat nyertem a gyorsírásból.

Révész Ernő.

Gondolatok.

A tudatlanság a legnagyobb s legsanyarubb szegénység.

Egy nehéz szív nem lesz szavak által könnyebbé.

ilyen semmiségek nyujtnak mézédés örömet az apró kaczagó gyermekvilágnak. Ezek között a tarka-barka semmiségek között hányódnak-vetődnek megállapodás nélkül az öreg anygok. Ezalatt rohamos léptekkel közelít a fényes arczulatu karácsony s midőn felgyulnak a szép karácsonyfa lángjai, akkor bizonyára meglátja minden jó gyerek, hogy mire határozta el magát az ő szerető anygala.

t. p.

*** Hasztalan erőlködés.** Hajdu-Szoboszlón a kormánypart erősen dolgozik Polonyi Géza ellen és a csaknem kálvinista lakosságot azzal próbálja eltántorítani eddigi képviselőjétől, hogy ultramontánnak hirdeti ezt. A kormánypart jelöltje — mint már irtuk — Czeglédi Mihály dr., városi tisztü ügyész lesz.

*** Fegyelmi vizsgálat alá helyezett előljárók.** A szomszédos Tisza-Füred község előljárósága ellen fegyelmi vizsgálatot indítottak és pedig hamis bizonyítvány kiállítása miatt. A bölc előljáróság ugyanis az ottani foghuzó Györy Ferencz borbélynak, 38 frt hadmentességi adója törlése céljából oly bizonyítványt adott ki, mely a mellett tanuskodott volna, hogy Györy vagyontalan lévén, képtelen az adófizetésre. A pénzügyigazgatóság azonban, mely az adó törlését elrendelte, időközben rájött, hogy Györy nem csak hogy nem szegény ember, de nagyon is virágzó üzlete van Tisza-Füreden. A közigazgatási bizottság aztán a pénzügyigazgatóság feljelentésére, elrendelte az előljárók ellen a fegyelmi vizsgálatot, melynek vezetésével Lipcsy Tamás főszolgabíró van megbizva.

*** Megczáfolt hír.** Mi is közöltük a Magyar Hirlap nyomán, hogy Padrah Sándor h.-szoboszlói kir. közjegyző a függetlenségi és 48-as parthoz csatlakozott. Most a D. E. — igaz, hogy későn — illetékes helyről fölkérte annak kijelentésére, hogy ez a hír a valóságnak nem felel meg Sajnálattal vesszük tudomásul!

*** Mútrágyagyár részvénytársaság** alakult Nagyváradon. Összesen 300 részvényt jegyeztek száz forintjával. Az igazgatóság tagjaivá Eleméry Aurélt, Kálmán Izidor dr.-t, Sipos O-bánt, Szehlender Károlyt és Weisz Gábort; a felügyelő bizottság tagjaivá pedig Miskolczy Bernátot, Rosenthal Hermant, Moskovits Mórt és Laszky Armint választották meg. — A gyár a jövő évben már megkezdí üzemet.

*** A begécsi gyilkosság.** Nagyváradról írják, hogy a begécsi pusztán elkövetett gyilkosság tettesét, Gulyás Janos személyében elfogták. A gyilkos teljes beismerésben van; elmondta, hogy valamikor versenytársa volt Nyegrunak, a meggyilkolt asszony férjének. — Együtt udvaroltak a szerencsétlen véget ért asszonynak s ugy látszik, még a régi családás birta Gulyást a véres tett elkövetésére. A vizsgálat során a bünjeleket is megtalálták.

*** Városi közgyűlés.** Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottsága ma d. e. 10 órakor — Simonffy Imre polgármester elnöke alatt — rendkívüli közgyűlést tartott, melyen kevés számú bizottsági tag volt jelen. A közgyűlésnek különben is csak egy tárgya volt: a belügyminiszter körrendelete az üresedésben levő választott bizottsági tagsági helyek betöltése tárgyában. A miniszter elrendeli, hogy e bizottsági helyek betöltessenek, — valamint elrendeli azt is, — hogy a választó-kerületek új beosztására, valamint a bizottsági tagok számának emelésére nézve, a mit a lakosság szaporodása tett szükségessé, indittassanak meg az előmunkálatok, s azok márczius hó 31-éig hozzá terjesztessenek föl. Az előmunkálatok megtételével a városi tanács bizatik meg. Ed.

dig 93 választott bizottsági tag volt, s ugyanannyi virilis, az új népszámlálásadatai szerint körülbelül 112-re fog emelkedni a választott bizottsági tagok száma, természetesen a viriliseké is. Az üresedésben levő bizottsági tagsági helyek decz. hó 23-án töltenek be választás útján. A választás vezetésére kiküldetnek: a hatvan-utcán: Lengyel Imre, Vecsey Viktor és Kertész Mihály, — a péterfia-utcán: Békéssy László, Simonffy István és Somogyi Pál, — a czepléd-utcán: Zádor Lajos, Rickl Antal és Erdei Pál. A közgyűlés 1/2 11 órakor véget ért, s a jegyzőkönyvet nyomban hitelesítették.

* **Esküvő.** Két, köztisztelőben álló debreczeni polgár-családnak örömnappja volt a mai. Ezen örömben szívükből osztoznak a debreczeni polgári osztály és a függetlenségi párt tagjai, mert pártunk buzgó és lelkes elnöke: Kertész János ur az egyik örömapa. Az ő derék fia: Kertész Imre ma délből esküdtött örök hűséget Bányai Zsuzsikának, Bányai István elvtársunk szép és kedves leányának. Az ifju pár frigyét a tiszta szerelem hozta létre, olyan tényező tehát, mely biztosítja az új pár boldogságát. Mert csak azok a házasságok kötődnek az égből, melyeknek alapját a számítás nélküli, egymás iránti önzetlen, tiszta szerelem képezi. Ilyen frigy ez is, melyre ma adta áldását a vallás fölkelet papja. Szívükből üdvözöljük az ifju párt s jobbat nem kívánhatunk nekik, minthogy olyan mintaszerű, példás családi életet éljenek, mint a minőt szüleik élnek. Az esküvő az öröm apa, Kertész János ur házában folyt le. Az esketési szertartást Kis Albert debreczeni ev. ref. lelkész s országgyűlési képviselő ur végezte, szép beszédet intézve az ifju párhoz, az egymás iránti kölcsönös szeretetre intve őket. Násznapok Somogyi Pál és Boros Ferencz urak voltak. Az esküvőn mintegy 150 főnyi vendégsereg volt jelen, kiket magyaros vendégszeretettel látott el az örömapa. Pártunk vezérferfiái csaknem mindannyian jelen voltak s együtt örültek az örvendőkkel. Az esküvőt gazdag lakoma követte Kertész János ur házában s az ifju pár boldogságára számos pohárköszöntő mondatot. Sokáig éljenek egészségben, boldogan!

* **Hentzi és Irányi polemiája.** A szabadságharc emlékeinek kiállításában az újabban kitett falragaszok közt sokan érdekelten olvassák Irányi Danielnak mint 1849-ki pesti kormánybiztosnak polemiáját Buda várának osztrák védelmezőjével Hentzi vezérőrnaggyal. Tudvalevőleg Görgei május 4-ikén kezdte meg Buda ostromát a vízváros felől. Hentzi már ekkor ágyuztatott Pestre is s a pesti lakossághoz intézett kiáltványában azt hozta fel okul, hogy a pesti partról ágyuzták a lánczhidat s az első golyók a lánczhid budai parti oszlopát érték, úgy hogy ha csak husz lépéssel tovább esnek, négy aknát robbantanak fel s a nyolczadik világesoda a lánczhid megsemmisült volna. Erre Irányi Dániel kormánybiztos falragaszokon azt válaszolta, hogy Pestről nem történt egy ágyulövés sem. Irányi kiáltványa eljutott Hentzi kezéhez is, mert május 7-én válaszol rája németül, szó szerint idézve Irányi kiáltványából. Válasza az, hogy a lánczhid oszlopán látható gránátgolyó-nyomokból mindenki meggyőződhet arról, hogy a lövés nem jöhetett más irányból mint Pestről. Tudvalevőleg az ágyulövések nyoma épen az ellenkező irány felé mutatott. Hentzi falragasz polemiájában Irányi kormánybiztoságáról mindig úgy szökött: »mint az ez időszertint Pesten működő hatóságokról.«

* **A gazdasági egyesület** f. hó 13-án d. e. 10 órakor a városháza nagy tanács termében tartandó értekezletére úgy a gazd. egyesület tagjai, mint a tárgyalandó közérdekű ügyek iránt érdeklődő polgárok ezennel meghívatnak. Tárty: A hortobágyon állítandó gyapjamosó gyár. A hortobágyon tartandó állat díjazás. Az elnökség.

* **Egyház.** A debreczeni ev. ref. egyház tanácstermében f. hó 11-ikén d. u. 3 órakor gazdasági ülés tartatik. Tárty: folyó ügyek. Ugyanott decz. 13-án d. u. 10 órakor presbitériumi közgyűlés lesz. Tárty: szavazás a püspöki állomás betöltésére és egyéb fontos ügyek.

* **Az influenza** egyre terjed. Budapestén ugyan hivatalosan még most sem állapították meg, de azért eléggé grasszál s alig van orvos, a kinek ne lenne néhány influenzás betege. A bécsi lapok is mind sűrűbben foglalkoznak az influenzával, Berlinben pedig valóságos járványszerűleg lépett fel a baj. A legtöbb pusztítást mégis Angolországban viszi véghez. Londonból azt írják, hogy leginkább Edinburgban terjedt el. A múlt héten még egyszer annyi influenza-haláleset történt, mint az előző héten. Edinburgban most is azt a megfigyelést tették, hogy az influenza inkább jobbmodu osztályban pusztít, mint a szegényebbek között. A gyárakban s a szegény városrészekben alig fordul elő az influenza, míg ellenben az előkelő városrészekben, terjedelmes, jól szellőztetett lakásokban sűrűn jelentkeznek. A legtöbb influenza-eset eddig bankhivatalokban, ügyvédi irodákban, biztosítási társaságok irodáiban stb. volt.

* **Személyi hír.** Barna Tivadar a »Magyar Hírlap« kiadó hivatalának főnöke városunkba érkezett, a »Bikába« szállott, s pár napig városunkban fog időzni.

* **Gyöngyválasztások** lesznek a jövő évi képviselőválasztások. Lesz jó dolguk a fiákereseknek és bérkocsisoknak. Minden választó hintóban vitetheti magát az urához: a nélkül, hogy egy krajczárt fizetne érte, mindent az állam fizet. Legalább ezt akarják a honatyák, mert mint nekünk Budapestről írják, a képviselőház egyik legközelebbi ülésében kormánypárti körökből azt az indítványt fogják a ház elé terjeszteni, hogy a kurianak a választási bíráskodásra vonatkozó törvényjavaslatba vétessék fel olyan intézkedés, mely szerint azon országgyűlési választóknak, kik nem a választás színhelyén laknak, pártkülömbőség nélkül az állam fizesse meg a kocsidíjat. Helyben akarnak bizonyos választási visszaéléseknek véget vetni. Ennek az eredeti eszmének keresztülvitele az állampénztárt körülbelül 200—300,000 forinttal terbelné meg. De nem valószínű, hogy az ellenzék ez indítványt győzelemre segítené, mert ez az összeg is csak a kormánypárti választóknak jutna előnyére.

* **A magyar nyelv tanítása.** Az orsz. középiskolai tanáregylet I. szakosztálya megkezdte az egységes középiskola tananyagát tárgyaló előadásokat. Hétfőn Szigetvári Iván dr. tartotta az első előadást »A magyar nyelv az egységes középiskolában« czimmel. A középiskolák reformjában — úgy mondta — érvényesülni kell a nemzeti eszmének az által, hogy nagyobb óraszámot fordítunk a magyar nyelv és irodalom tanítására, mint eddig. Kívánja, hogy ha az új középiskola 9 osztályu lesz, mint Németországban, akkor a magyar nyelv tanítására legalább 42 óra; ha 8 osztályu lesz, 40 óra fordítassék. Hogy e kívánság nem tulzott, bizonyítja a külföld példája is. Franciaországban az anyanyelv tanítására 44 és fél óra, Olaszországban 47 óra van a középiskolában. Nálunk a gimnásiumban 30 óra, a reáliskolában 28 óra az anyanyelv tanítási ideje, s ha ez így marad az egységes középiskolákban is, az egész reform elhibázott munka lesz. Okvetlenül szükségesnek tartja azt is, hogy az irodalom-történetre is több gond fordítassék.

* **Új doktor.** Jöhetnek már az influenza, s a betegségek, az emberi élet megannyi halálos ellenségei, mi nem félünk tőlük. Nem félünk pedig azért, mert tudunk védekezni ellenük. Vannak védőink, a — doktorok, bár orvosnak kellene neveznünk őket, kiket mi néha napján, ha valami nagyon keserű orvosságot rendeltek, gyakran kívánunk oda a — hová b o r s t e r e m . . . Pedig nincs igazunk, mert igen nagy szükségünk van rájuk nekünk, éppen nekünk a XIX. század e göthös fiainak. Ép azért örömmel üdvözöljük városunkban azt a fiatal orvost, Dr. Nagy Kálmánt, ki még csak a napokban költözött le ide — hozzánk a fővárosból, de kit rokoni kötelekek, s már is széles körű ismeretség köt városunkhoz. Dr. Nagy Kálmán, ki a fiatal doktori nemzedék egyik legtehetségesebb, s képzetesebb tagja, ha még azt is megemlítjük, hogy huzamosabb ideig volt a budapesti Szt. János kórház segéd orvosa, hisszük, hogy nem szorul ajánlatunkra, és reméljük — hogy lehetőleg nem a mi előfizetőink rovására — városunkban boldogulni is fog...

* **Dobják ki!** Kutasi Imre lapkiadó ur már egészen a tolakodási viszi azon műveletet, hogy a maga, állítólag ellenzéki lapja számára előfizetőket fogjon. Előfizetőink köréből számos helyről vesszük azon panaszt, hogy a Kutasi ur emberei ott házalnak náluk s szinte erőszakkal kinalgatják rájuk a »Debreczeni Hírlap«-ot. A hiszékenyebbeket azzal az ámitással akarják lépre csalni, hogy a »Debreczeni Hírlap« újévtől kezdve függetlenségi lappá válik, mert a »pártonkivüli« jelszó nem népszerű Debreczenben. Felszólítjuk előfizetőinket, hogy a Kutasi ur küldönceit, ha még ez után is ott alkalmatlankodnak náluk, egyszerűen — dobják ki!

Tánczvigalmak.

I.

A debreczeni csizmadia iparos ifjuság betegségélyző és rendfentartó egylete 1892-ik évi január hó 27-én, szerdán, a »Margit-fürdő« disztermében, saját pénztára javára zártkörű tánczvigalmat rendez. Italkokkal a rendezőség díj nélkül szolgál. A tánczestélyen Zsiga Józsi zenekara működik. Kezdeté 7 órakor.

II.

A debreczeni gubás ifjuság által 1892. január 9-én, szombaton, a »Margit-fürdő« disztermében zártkörű tánczvigalom tartatik. Belépti-díj tetszés szerint. Kezdeté 7 órakor. Zenész id. Zsiga Józsi és zenekara. Jó ízű ételek- és italokról a vendéglős gondoskodik.

* **Krausz Vilmos,** a helybeli izr. hitközség új főrabbiája, szombaton, f. hó 12-én d. e. 10 órakor hitzónoklatot fog tartani a Szt.-Anna-utcai izr. templomban.

* **A bosszu.** Mogyorósi Terézre régóta orrolt Jeremiás Lidi, mert a 2-ik honvédhuszár ezred egyik csinos káplárját elhódította tőle. A »eseber comtesse« bosszút esküdtött e miatt a csábító leány ellen. Esküjét ma be is váltotta, amennyiben a Teréz leányzó, ki Hollander Gyulánál a czepléd-utczán szolgált, forró vízzel leforrázta. . . A súlyosan megsérült leány orvosi kezelés alatt van. A bosszuért lihegő »donná« pedig a járásbírósg vette partfogása alá. . . A leány azonban nem szánja bűnét, sőt még a törvénytudó urak előtt is csak azt hirdeti, hogy: Édes a bosszu!

* Apróságok.

Az étteremben.

A vendég: Pinczer, hisz ön tányéromat zsebkendőjével töröli meg! . . .

A pinczer: Nem tesz semmit, uram, hisz már piszkos volt.

Z. megörült. Az a habókája van, hogy ő a makhetes. Nem mer az ajtón kilépni, mert attól fél, hogy ott van a maknyolozas és — menten elüti.

P ó r (a ki a makacs ökrét agyba-főbe verte) Látod, ha nem volnál ennyire bakafantos, mi ketten úgy elégelehetnénk egymással mint két testvér.

* **Miért haragszik Nagy-Körös Kecskemétre?** Olyan sok jó és rossz tréfat csináltak már a két alföldi városnak ismeretes régi viszályára s azért az eredeti okot még se tudja a világ, hogy tulajdonképen miért is haragsznak a nagy-körösiek a kecskemétiekre, a kecskemétiék meg viszont a körösiekre. A Gyöngyösi Lapokban most Vadász Lajos egy jóízű krónikás adomában, — így mondja el a gyűlölség eredetét:

»József nádor idejében elhatározták, — hogy az Alföld egyik nagyobb városában jogakadémiát állítanak. Belső körökben meghányták-vetették a kérdést és elhatározták nagy titokban, hogy a főiskolát vagy Nagy-Körös, vagy pedig Kecskemét kapja meg. A titok, — hogy hogyanem kiszivárgott és úgy Nagy-Körösön,

min Kecskeméten izgalomba hozta a kedélyeket, mivel természetesen mindkét város szeretne volna a főiskolát elnyerni. Menten össze is ült a nemes magisztrátus Nagy-Kőrös városában és egyhangulag elhatározták, hogy egy monstre-küldöttség menesztetik József nádorhoz, kérve az ő kegyes pártfogását a főiskola elnyerésének céljából. De Kecskemét sem volt rest! Ott is egybeült a nőmös tanács és azon tanácskoztak, hogy mikép lehetne Nagy-Kőröst lepipálni. Elhatározták, — hogy gyorsan és furfanggal kell az ügyben eljárni. — Ugy is lón.

Másnap már hatvan ember ült a kecskeméti pályaudvarban a vasuton, hogy a fővárosban József nádornál tisztelegjen. — Ez a hatvan ember pedig két csapatra volt osztva. Az egyik csapatban volt Kecskemét város értelmisége, disz magyarba öltözve, — szép szál legények egytől-egyig. A másik csapatban pedig szedett-vedett népség rongyosan és piszkosan, összetöpörödött nép valamennyi.

Megérkezve Pestre, legelőször e szánalmas csapat indult csak úgy gyalogosan föl és Buda várába. József nádor ép dolgozószobája ablakánál állott, s már távolról megpillantotta a szánalmas alakokból öszetákolat küldöttséget. Megtudva, hogy ezek nála akarnak tisztelegni, csakhamar maga elé bocsátotta őket csupa kiváncsiságból, hogy vajjon mi járatban van nála a sok nyomorék. — „No mi jót hoztak barátaim?” kérdezte szánalmas mosollyal. Ekkor előállt a küldöttség szónokája, egy kis vézna czérszál emberke, — ki a jobb szemére vak, a bal lábára pedig sánta volt és előadja nagy reszkette akadozó szavakkal, hogy ők Nagy-Kőrös város öszveálogatott küldöttségét képezvén, kéri József nádor atyai jóindulatát a főiskola ügyében, már t. i. hogy adja ő nekik, ne pedig Kecskemétnek a jogakadémiát. József nádor alig tudta elpalástolni nevetését a fölött, hogy egy oly város, mely ily szánalomra méltó küldöttséget tud csak öszszeszedni, jogot fornál főiskolára, de azért a küldöttséget jó ígéretekkel küldte haza.

Alig huzták ki a lábukat az al-kőrösiek, Kecskemét város küldöttségét jelentették be. Ezek egytől-egyig daliás leventék voltak, csillogó díszmagyarban, s midőn szónokuk elő állt és kifogástalan ékes dialektussal eimondta jövetelük célját, abban a perczen eldőlt a főiskola elhelyezésének sorsa és a díszes küldöttség zsebében vitte haza a nádor által aláírt okiratot, melynek értelmében a kérdéses főiskolát Kecskemét kapta. — Persze erről a nagy-kőrösiek semmit sem tudtak és ők másnap menesztették a küldöttséget József nádorhoz. El is indultak szépen kiöltözve, vagy hatvanan; azonban mily nagy volt meglepetésük, midőn kihallgatásra jelentkezve, azt az üzenetet kapták, hogy a nádor nem fogadhatja őket, mert megelégedett velők már tegnap. Különbben is a főiskola ügye már eldőlt, mert azt tegnap megkapták a kecskemétiak. Hiába erősítették a szegény jámborok, hogy ők bizony tegnap nem küldöttek semmiféle küldöttséget, hasztalan volt minden. József nádor egyik írónakja azonban, — ki a nádor előszobájában szokta dolgát végezni, később elbeszélte nekik a tegnap ott járt két küldöttség történetét. — Ez időtől fogva Nagy-Kőrös Kecskemétnek esküdt elensége.

Irodalom és művészet.

Tóth Lőrincz, kit tegnap jubilált a Kisfaludy-társaság, 1814-ben Komáromban született. Szülővárosában, Pesten és Pozsonyban tanult s a jogi pályára kvalifikálta magát. De már kora fiatalágában irodalommal foglalkozott, 1834-ben az akadémia megdicsérte Átok című tragédiáját, 1835-ben pedig Ekebontó Borbála című drámáját. 1839-ben 100 aranyas akadémiai pályadíjat nyert. — Hunyady László-jával, melyet elő is adtak a nemzeti színházban Szorgalmas munkatársa volt az akkor legelőkelőbb folyóiratoknak, a Jelenkornak, Auróra-nak, Regélőnek, Hajnal-nak. Az akadémia már 1837-ben levelező tagjává vá-

lasztotta. E mellett a jogi pályán működött, mert ez volt a kenere résztvevett a negyvenes évek szabadelvű mozgalmaiban. 1839—40-ben beutazta Nyugat-Európát. A szabadságharc alatt Komáromot képviselte a parlamentben s hogy mily hazafiasan működött, bizonyítja az, hogy az osztrák vértörvényszék halálra ítélte, a mit Haynau szeszélye fogságra változtatott. Az abszolutizmus alatt is bátor és tevékeny szerepet játszott. Az ügyvédségnek és az irodalomnak élt, folyton zaklatva az osztrák hatóságoktól. Az alkotmány visszaállítása után újra megválasztották képviselőnek, 1869-ben átment a legfőbb bírói pályára s a kuriánál már 1883 óta tanácselnök. Rendjele is van: a Ferencz József-rend csillagos középkeresztje.

TÖRVÉNYSZÉK

»Szurony, golyó és börtön.« Érdekes esküdszéki tárgyalás lesz e hó 17-én a budapesti sajtóbírósa előtt. A vádlottak padján Radó Ignác, a Népszava című munkáslap szerkesztője fog ülni, a ki ellen a kir. főügyész igazgatás miatt indított sajtópört. Az inkriminált cikk az Orosházán, Csabán és Battonyán ez év július havában lezajlott munkás-zavargásokkal foglalkozik. Szembe állítja az »urak« és mezőgazdasági proletárság« érdekeit, a kik egyenletlen eszközökkel küzdenek egymás ellen, mert a munkásérdekek győzelmének folyton utját állja a »szurony, golyó és a börtön.« »Haját talpára áll a munkásnép és védekezni akar a durva bántódások, a kizsákmányolás és a tulkapások ellenében — így szól a többek közt a cikk, — akkor mint a veszett kutyát veszik üzőbe és lelövik. Ez az állapot magán hordja a bestialitást minden jellegét... »Hát még meddig jó urak ezen az uton? — kérdi a cikk. — Annyira elfásultak már, hogy az éhségtől gyötört, a nyomortól letepert nép ellen állandó hajsztát intéznek? Hajsztát szurony-nal, golyóval és börtönnel?« A vádlott védelmét Pollák Illés dr. fővárosi ügyvéd vállalta el.

A »divatos korcsolyázó ruha.«

— Saison cikk. —

Még fel sem fagyott, s a korcsolyákat még mindig rozsdá marja, de az asszonyok — a korcsolyázni tudó, illetőleg a »korcsolyázás sikamlós« sportját üző női teremteseket értjük, már is u j a b b d i s z t találtak fel korcsolyázó ruháik számára. A találékony asszonyi elméknek alkotását, bizonyára csak a »czukros fárjecskek«, no meg az »édes-kedves papuskák« fogják megfizetni a telhetetlen marku — s z a b ó h a d n a k...

— Csináltass drága medvecském nekem is egy divatos korcsolyázó ruhát! Tudod olyant, a milyen annak a kiállhatatlan Sasvári doktor-nának van! fogja mondani a kis Ella nagysám, Béla barátunk, a keresett ügyvéd fiatal neje.

Béla ugyan eleinte köhéccsel egyet-kettőt, köszörülve mondván: — Hm! Hm!...

De elvégre is bizonyára enged a szerető fiatal nő édes csókjainak, csabos szavainak, ki hizelegve fonja hófehér karjait férje gondoktól nyomasztott nyaka köré. Óh mert az asszonyi kérésnek, kivált ha olyan rózsapiros ajakról jönnek azok, mint a milyennel éppen Ella nagysám bír, a gyöngye férfi, illetőleg férji szív szám esetben 90-szer ellentállani nem tud...

— De meg hát, csicsérgés csabosan a bájos nő, kinek fekete szempilláktól árnyalt barna nagy szemei csak úgy hanyják a delejes szikráknak legtüzesebbjeit, nem is kerül az olyan sokba, a mint te gondolod. Kevés költségből áll ez az »utolsó divatu« korcsolyázó-ruha...

Béla ur gyanakodó tekinteteket vetve neje le nem irható búbájtól kedves arczocskájára,

kezd az, a beszéd tűzében pirulót, oly szépek találni, hogy e n g e d é s n é h á n y é d e s c s ó k é r t, könnyelműen megigéri a drága nőcskének a — kérve-kért k o r c s o l y á z ó r u h á t...

Ella nagysám tapsolva fogadja férje »igenlő« szavát, majd fut öltözködni szomszédos »boudir«-jába, hogy aztán bevásárolja azt a divatos szövetet, melyért annyi sok édes szót és még több édes csókot pazarolt el annak a szobában egyedül visszamaradt, fiatal férjnek, ki most folyton a fejét rázogatva dörmögi:

— A javithatatlan! A könnyelmű!... Hogy valyon ön magára, vagy bájos nejeire vonatkoztatja-e ezen szavakat, azt én semmi esetre sem tudom megmondani...

Ellácska azonban minden esetre boldog, mert van, illetőleg lesz oly »divatos korcsolyázó ruhája«, melyért ő a dr. Sasvárinét — csupa irigységből — már előzőleg — kiállhatatlannak nevezte...

Különbben, már akár haragszik meg reám Ella nagysám, akár nem, de titkát, hogy tudniillik, milyen szövetből fogja hétvilágra szóló »divatos korcsolyázó ruháját« készíttetni, előre eláruljuk kíváncsi — olvasónőinknek is. Ez utolsó divatu korcsolyázó-ruhák ezüst-szürke posztóból készülnek s ebbe a szövetbe élethű havasi gyopár-virágok vannak belehímmezve, melyhez szürke prém-, vagy chenillei átszótt paszomántdisz járul... — Ilyenformán néz ki tehát egy »utolsó divatu« korcsolyázó ruha!

Don Maurítius.

Debreczeni piacz.

Debreczen, decz. 10.

Heti vásár.

(decz. 8.)

1 mm. Buza	10.00	10.80	10.70
1 mm. Kétszeres	10.00	9.80	9.60
1 mm. Rozs	9.70	9.60	9.50
1 mm. Árpa	5.60	5.55	5.55
1 mm. Zab	6.00	5.80	5.40
1 mm. Tengeri	5.50	5.40	5.30
1 mm. Köles	—	5.00	—
1 mm. Rizs	—	22.00	—
1 mm. Borsó szepességi	—	17.50	—
1 mm. Lenese	—	19.00	—
1 mm. Bab fehér	—	8.50	—
1 mm. Köles kása	—	10.00	—
1 zsák Burgonya	1.20	frt. mm. 2.40	—
100 kiló Szalonna	44.00	41.00	—
100 kiló Háj	51.00	48.00	—

Sertés-vásár.

(decz. 7.)

Sertés. Felhajtattott 2400 drb, eladatott drb.

Árak: Sovány sertés párja: hat hónapostól egy évesig 10—16 frtig, egy éves egy és fél évesig 20—25 frtig, 2 évesről feljebb 35—45 frtig. Kővér sertés kilója 38—42 krajczár.

Irányzat lanya.

Marha-vásár.

(decz. 8.)

Marha. Felhajtattott 2400 drb, eladatott 900 darab.

Árak: a régiek.

Irányzat: lanya.

Ló-vásár.

(decz. 8.)

Ló. Felhajtattott 400 drb, eladatott 110 drb

Árak: a régiek.

Irányzat: lanya.

Színház.

Molnár László. A városunkban is jól ismert, s közkedveltségnek örvendő, feledhetetlen emlékü színművész Molnár László fényes diadalát hirdetik, ugy a fővárosi, mint a szegedi lapok. Molnár, ki a híresszerelmes néhez szerepkörét tölti be a szegedi »Makó« féle kitűnő szintársulatnál, pénteken tartotta jutalomjátékát. Az ambitiosus fiatal művész, kinek genialitását mi is számtalanszor csodálhattuk, jutalomjátékául Shakespear nagysza-

básu színművét. III. Richárdot választotta. A czimszerepet maga a művész játszotta. A szegediek, kik már évek óta nem élveztek ily jól sikerült klasszikus előadást, tömegesen tödultak a színházba, A színház zsufolt volt és a Molnár László diadala teljes. A tragédia gondos előadása oly nagy hatást tett, hogy egyedül Molnár Lászlót az álom jelenés után tizennyolcszor hívták a lámpák elé. A nehéz szerepben mint a Szegedi Híradó hosszabb kritikájában méltatja, Molnár valóban oly művészies alakítást adott, minőt csak elsőrangú művészek mutathatnak fel. Hogy ezen igen-igen nehéz szerepet, a melynek eljátszására, a magyar színpadokon, ez idő szerint, alig vállalkozhatik két ember, Molnár oly nagy hatással játszotta el, az csak Molnár széleskörű tanulmányozására és nagy művész tehetségére vált.

Pálmai Ilka. Az aranyos dívának Pálmai Ilkának ki a német sógorok keserves földjére ment babéroket szerezni, Bauer Gyula a „Szegény Jonathán” szerzője, új szerepet írt. Az új operette címe: „Das Sonntagskind” (szerenese gyermek) Zenéjét Milöcker szerzette.

CSARNOK.

A római nő.

— Genre kép. —

Irtta: Jan Neruda.

A Colonna térről ép a Strada del Corsora fordultam be, mikor előttem ellebent. Kalap helyett ugyan fekete fátyol takarja fejét, s van szemére huzva és ép olyan hosszú, s olyan köpenyét visel, a minőt csak a nagymamák viselnek, de azért ő mégis a mi házigazdánk feleség leánya! Gyorsan két, három hosszabb lépés!

— Signora Constanza?

— Ah! sikolt fel a lányka, de csak úgy, mint egy kis gyermek, a kit éppen valami csinyen kaptak rajta.

— Honnan, ha szabad kérdenem?

— A St. Eustachio-tól.

— Természetesen! Az igaz! Hisz kegyednek ott lesz az az új lakása, melyről tegnap beszélt!

Constanza elpirult egy kissé és szeméit lesütötte. Csinos, kellemes teremtményecske! Sugar növés, közepmagasságu termet, barnás, egészséges arcszín, a haj, mint a fekete selyem és a szem — majd azt irtam, hogy tiszta fekete méz! És mily naiv, eleven és bizalmas! Csak pár nap óta vagyunk édes atyja házában kosztosai és lakói, Constanza, bár már menyasszony is, mégis jó cimboránk. Völegénye Luca a szobrász, szint oly jó és bizalmongerjesztő, mint Constanza. Ha ugy estenként a „cizitrom bokros” kis kertben leülhünk velük, szívünk örömmel telik el, midőn látjuk bohóskodásaikat. Mindent kifecsegnék nekünk, hogy: mennyire szeretik egymást, s hogy édes atyjuk két hónapig ellene volt a frigynek, s hogy St. Eustachio negyedben fognak lakni.

— Tehát hatodikán lesz az esküvő?

— Oh nem! Hetedikén! Hatodika szerencsétlen nap!

— Valóban?

— Természetesen! Julius 1., 5. és 6! Ebben a hónapban csupán három szerencsétlen nap van. Hát a kegyetek házában nem ugy van?

— Signora, azt én magam sem tudom határozottan! Hanem hát aztán, hány ily szerencsétlen nap van egy esztendőben?

— Nem igen sok, csak negyven!

— Csak? És melyik a legszerencsétlenebb?

— Szent Madonna, hát még azt sem

tudja, a mikor Judás elárulta Krisztus urunkat? — Valóban, egész elfeledtem, hogy az éppen április 1-én volt.

Mig így beszélgettünk, Constanza a jobb kezét folyton a köpenykeje alatt rejtegette és a ballal magyarázott.

— Mit dugdos Signora?

Constanza hallgat.

— Valami szépet?

— Egy szentelt viztartót! mondta komoly hangon.

— Ah tehát az új lakás számára!

— Ott már van egy! De az édes anyámét kértem kölcsön, hogy oly szerencsés legyenek, mint az anyám volt az apámmal és most abból szentelt vízzel locsoltam meg lakásunkat. A csunya Luca, még azt sem akarja, hogy a megváltó keresztjét felfüggeszsem szobájában, azt mondta, hogy jobban illik az a konyhába. És a szegényt csakugyan ott is függesztette fel — milyen derék, ugy-e? A szolgáló leány új bőrdíjét is belocsoltam szentelt-vízzel! Mert tudja, van nekem már cselédem is, egy lányka, onnan kívülről a hegyek közül! De az igen fél ott egyedül!

— Kegyed természetesen nem oly félénk!

— Én, én még jobban félek, tüstént elszaladnék minden legkisebbtől.

— Azt nem is kérdezem, hogy mennyire örül kegyed az esküvő napjának!

— Oh én félek! Mert, hogy maga is tudja, lakott egyszer nálunk egy bizonyos Signor Miccio*) nevű diák, kit, ha nevén szólítottam, mindég másfelé néztem. Vele szemben mindig zavart voltam. Elbukott a vizsgákon, megakarta magát gyilkolni, de én kértem, hogy ne tegye azt. Ez időtől mindig csak „védangyalának” nevezett és nőül akart venni. És most, hogy látja, hogy nem leszek az övé, nyilvánkozta, hogy vagy engem, vagy Luca-t megöl!

Megrázkódott és állva maradt. A házon a megváltó keresztje függött. A keresztre virágok és apró lámpák aggatva. Constanza keresztet vetett és megütötte a mellét.

— Ha Isten velünk, ellenségeink elfognak széledni. — susogta — mert mindazok, a kik gyűlölik őt, menekülnek az ő tekintete elől! — Luca haragszik, de én ugy-e nem tehetek arról? tette ismét hangosan hozzá.

— Ne féljen semmit sem Constanza!

— Az anyámnak van egy régi, kis imádásos könyve, meg van már legalább is száz esztendő, azt fogom a zsebembe dugni, midőn az esküvőre megyünk. És az első pénzért, a mit Lucától kapok, mindenekelőtt misét mondatok és gyertyát gyújtatok.

— Bizony az új fogja tenni! Bizonyosan szerencsét fog hozni.

— Oh igen Signore, szerencsés fogok lenni. Ma reggel, mikor a St. Augustino templomba beléptem, ott egy ezüst szívet áldoztam a Madonnának, ép mint mikor az atyám is ellenem volt, a nap éppen a szívemre süttött és az ugy fénylett, mint valami gyémánt. Majdnem tűzbe borult és fényes sugarakat lövelt szerte!

Szökdelve tünt el a házban. Egyedül maradtunk.

Kivül maradtam, s ugy éreztem, mintha a nyitott égbe tekintetem volna, melyből én örökké ki vagyok zárva. . . Nem sok hiányzott, hogy áldó szavakra nem fakadtam.

Egyébiránt Isten óltalmazzon téged kis leányka!

Fordította: ifj. Móricz Pál.

Közgazdaság.

A téli időjárás befolyása a buzára. E tárgyban Vilmorin, híres párisi magtermelő és kereskedő, kérdőíveket adott ki több száz gazdaságba. A kérdőívekre beérkezett feleletekből kitűnik: 1. hogy a fagy előtt ki nem csirázott buza a hideg hatása alatt nem szenvedett, míg a késői vetések, melyeket a fagy csirázás vagy kelés közben talált: teljesen kifagytak. 2. Azon esetekben, midőn a

*) Miccio = számár.

vetés és a kikelés a fagyot rövidebb-hosszabb idővel megelőzi: a talaj minősége, megmunkálása, trágyázása stb. szerint különböző eredményhez jutunk. E tekintetben teljes határozottsággal előny adandó az alagsövezett és jó előre elkészített porhanyós földnek. 3. A mi a talaj minőségének befolyását illeti, erre nézve oly ellentétes tapasztalatokat tettek a gazdák, hogy abból semmiféle határozatot nem lehet következtetni. 4. A vetőmagul használt buza-fajtát illetőleg, vidékenként rendszeren használni szokott fajták a fagyot mindig jobban állották ki, mint a bőtermő idegen tenyésztésű fajták. Megjegyzendő, hogy a fagy annál több kárt okoz a vetésben, minél nedvesebb a talaj, miért is az alagsövezett földekben a telet a bőtermő fajták is jól állják ki.

A magyar államvasutak november havi bevételei most már ismeretesebb s a következőkben közölhetjük az erre vonatkozó hiteles kimutatásokat. A törzshálózaton szállított november hóban a múlt évi november hóhoz viszonyítva 206.680 személylyel s 3400 podgyászszal több. A bevételek ezek után 94.000 frttal voltak nagyobbak. A dunabalparti hálózaton (volt osztrák-magyar államvasutak) szállított a múlt évi novemberhez képest 217.700 személylyel s 800 podgyászszal több; a bevételek 13.400 frttal voltak nagyobbak. — Ezek szerint a magyar államvasutak összhálózatán szállított az év első 11 hónapjával 4.505.200 személylyel és 84.000 podgyászszal több; a bevételek ezek után 1.557.100 frttal voltak nagyobbak.

Kőbányai sertésüzlet

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.

December 9.

a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1) Öreg nehéz (páronkint 300—400 klgon felüli sulyban) 45.—46.— 2) Öreg közép (páronként 300—400 klg-sulyban) 44.—45.— 3) Fialat nehéz (páronkint 320 klgon felüli sulyban) 46.50—47.50 4) Fialat közép (páronkint 251—320 klg, sulyban) 46.—47.— 5) Fialat könnyű (páronkint 250 klgmig terjedő sulyban) 44.50 45.50 II. Magyar szedett: 6) Nehéz (páronkint 280 klgon felüli sulyban) 43.—44.50 7) Közép (páronkint 220—280 klg, sulyban) 43.—44.— 8) Könnyű (páronként 220 klgmig terjedő sulyban) 41.—43.— III. Szerbiai: 9) Nehéz (páronkint 260 klgon felüli sulyban) 44.—45.— 10) Közép (páronkint 220—260 klg, sulyban) 43.—44.— 11) Könnyű (páronkint 220 klgmig terjedő sulyban) 40.—42.— Sertés létszám: deczem. 5. napján volt készlet 129.540 darab. A hizott sertés üzletirányzata: változatlan. — Hizalni való sertés — — —, malacz (4—11 hónapos korban) felhajtott 7001 drb.

Budapesti gabonatözsde. Deczem. 9-én. Buza tavaszra 11.33 pénz 11.35 áru, őszre — — — pénz, — — — áru. — Tengeri 1892 máj. — jun. 6.22 pénz, 6.24 áru. Zab tavaszra 6.57 pénz, 6.59 áru, őszre — — — pénz, — — — áru. — Káposztarepcze aug.—szept. 13.75 pénz, 13.85 áru.

A bérösszegek csökkenése biztos jele a mezőgazdaság válságos helyzetének. A meeklenburgi nagyherceg kamarajavainak berbeadásánál átlag 35—40% kisebb eredményt értek el, noha az árverelők száma rendkívül nagy volt és a siker csekélyisége folytán az uradalom ismétellen nem fogadta el az árverés eredményét, hanem új határnapot tűzött ki. Német gazdakörök szomoruan vették tudomásul az esetet, melynek okát a gazdasági helyzet bizonytalanságában keresik.

Szerkesztői üzenet.

»Kötes», H-Böszörmény. Beküldött cikkének, mint magán-információnak, hasznát vesszük, — de nyilvánosságra hozatala pártérdekből nem lenne kívánatos!

B. J. urnak, Borsód, Bácsmegeye. A beküldött előfizetési díjat átadtuk a kiadó-hivatalnak, mely tegnap megkezdte az ön részére a »Debreczen« expedálását.

T. J. urnak, Nagy-Várad. A »Nagyvárad Hirlap« illető száma már elkallódott, sziveskedjék tehát az említett verset kéziratban beküldeni. Szorgalmas munkálkodásáért fogadjuk köszönetünket!

Szegszárdi K. urnak, Zala-Egerszeg. A távolból jött meleg üdvözléteket nagyon köszönjük. Tény az, a miben ön kétkelkedett, hogy Dr. Bakonyi Samu, lapunk főmunkatársa, zsidó, — de mint B. J. munkatársunk tréfából, de igen találóan megjegyezte: kálvínista zsidó.

Felelős szerkesztő: **Kósa Barna.**
Kiadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő,
és **Dr. Bakonyi Samu** főmunkatárs.

Táncztanítási jelentés.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy f. évi december hó 10-én új tanfolyamot nyitok, melyre már eddig is többen iratkoztak. Óráimat ismét úgy rendeztem be, hogy kezdők és haladók külön órákban tanulhassanak, ugyisint a már tanultak részére hetenként egyszer gyakorló-estélyt rendezek. Ez alkalommal tisztelettel értesitem a n. é. közönséget arról is, hogy **csek is márczius hó elsőig maradok idehaza,** azután vidékre utazom, ennél fogva kik tanulni vagy tanítani óhajtanak, sziveskedjenek mielőbb jelenkezni. Beiratkozásokat elfogadok bármely időben lakásomon, péterfia-utca 980. sz.

Kívánatra magánházaknál is adok órákat.

Mély tisztelettel

Alföldy Károly

514. 2-2.

táncztanító.

Ezen pótkávé mindig csak két nyomású fehér csomagban kapható a fenti védjeggyel ellátva.
1/2 kilós csomag 25 kr.
200 grammos » 10 »
100 » » 5 »

Egészség! Élvezet! Megtakarítás!

KATHREINER-féle

KNEIPPMALÁTA-KÁVÉ

keverve felerészben bab-kávéval, nem észlelhető a pótkávé és így **kitűnő jó zamatú, felül nem múltható táp- és gyógyanyag,** vérszegények, sápkórosok, gyomor- és ideg-betegek, nők, gyermekek stb. számára.

Kapható Debreczenben:

Geréby Fülöp, Rickl József, Varga Lajos, Csanak József —
Leidenfrost Ármin uraknál és minden fűszerkereskedésben.
485. 13-7.

KILLER EDE

butorraktára Debreczenben, főpiacz.

Ajánlja a legnagyobb választékkal berendezett

BUTOR RAKTÁRÁT

legújabb rajzokkal, szövetmintákkal, s nagyobb megrendeléseknél 150 centiméteres mintákkal is készséggel szolgálók.

Árjegyzéket kívánatra bérmentve küldök.

Teljes tisztelettel

Killer Ede.

Vasuti menetrend:

Indul:

Debreczenből	Budapest-felé	gyorsvonat	reggel 8 ó. 44 p.
»	»	—	déli 12 ó. 52 p.
»	Nagyvárad-felé	—	délután 3 ó. 34 p.
»	Budapest-felé	—	este 10 ó. 31 p.
»	Szatmár-felé	—	délután 3 ó. 24 p.
»	»	—	este 7 ó. 45 p.
»	»	—	éjjel 3 ó. 09 p.
»	Miskolcz-felé	—	délelőtt 8 ó. 32 p.
»	»	—	délután 3 ó. 39 p.
»	»	—	este 7 ó. 40 p.
»	B.-Szt.-Mihály-felé	—	délután 3 ó. 19 p.
»	»	—	reggel 5 ó. 48 p.
»	Füzesabony-felé	—	reggel 4 ó. 26 p.
»	Ohat-Kocsig	—	délután 4 ó. 31 p.
Püspök-Ladányból	N.-Várad-felé	—	délután 2 ó. 12 p.
»	»	—	délután 5 ó. 51 p.
»	»	—	éjjel 12 ó. 57 p.

Érkezik:

Debreczenbe	N.-Várad—P.-Ladány felől	reggel 7 ó. 42 p.
»	Budapest felől	délután 3 ó. 09 p.
»	»	gyorsvonat este 7 ó. 06 p.
»	»	éjjel 2 ó. 44 p.
»	Szatmár felől	— reggel 8 ó. — p.
»	»	— déli 12 ó. 16 p.
»	»	— este 10 ó. 31 p.
»	Miskolcz felől	— déli 12 ó. 36 p.
»	»	— reggel 8 ó. 06 p.
»	»	— este 7 ó. 20 p.
»	Büd-Szt.-Mihály-felől	reggel 8 ó. 17 p.
»	»	— este 6 ó. 05 p.
»	Füzes-Abony-felől	délután 4 ó. 54 p.
»	Ohat-Kocsiról	délelőtt 8 ó. 24 p.

A büd-szt-mihályi vonalon eddig csak a hét bizonyos napjain közlekedett vonatok f. é. november 15-től kezdve naponként közlekednek.

Rickl József Zelmos

DEBRECZEN.

Ajánl friss töltésű ásványvizeket u. m. Bikszádi, Bártfai, Czigelkai, Csizi jod-Emsi Franzensbadi, **Gieshübl**i, Gleichenbergi, Halli jod, Ivándai, Karlsbadi, Kissingeni, Rákóczy, Koritniczai, Krondorfi, Lipiki jod, Margit forrás, Marienbadi, **Mohai Agnes** és **Stefánia** forrás, Parádi, Pállnai, Preblaui, Pymonth, aczél, **Screbenai** (Bosnia), **Guber** forrás, **Levico** és **Roncegnoi arsen** és **vastartalmak**, Rohitschi, Selters, Salvator, Said-schitzi, Szolyvai, Szulini és Budai keserű vizeket.

Továbbá: 104

Lenkenze, olajban tört mindenféle festékeket és mindennemű

fűszerárukat

a legjutányosabb áron.

Leszállított árak!

Leltározás alkalmából december 1-től kezdve az összes raktárunkon lévő

női ruhaszöveteket,

FEKETE DIVATKELMÉKET IS,

színes mosó velezeket,

TÉLI GYAPJU NAGYKENDŐKET,

trikot derék és gyermek-ruhákat, valamint

szőnyeget

Smyrna, Axminster, Brüssler, Tapestry és hollandi

SZŐNYEGEKET IS,

f ü g g ö n y ö k e t

mélyen

leszállított áron

árusítjuk el.

SZABÓ LAJOS FIAI

DEBRECZEN, RÓZSATÉR.

508.

—7

KARÁCSONYI és UJÉVI

ajándékoknak,

valamint minden más alkalmi meglepetésekre hasznos és czélszerű

Porcellán, Chinaezüst, Bronze és Majolika

ujdonságok.

Ditmár Brünners hazai gyártmányú

ASZTALI- és FÜGGŐLAMPÁK, NAP- és VILLÁMÉGŐKKEL

porcellán-, ét-, kávé-, thea,

ugyszinte mindennemű

üveg-, ivó- és likőr-készleteket nagyválasztékban ajánl

Kaszanyitzky Endre

előbb **Kuhinka I. K. Debreczenben.**

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan teljesítetnek. Árjegyzékekkel kívánatra bérmentve szolgálók. 13.

Uj temetkezési intézet!

DANKÓ MIHÁLY

ujonnan berendezett

temetkezési intézete

DEBRECZENBEN,

Czepléd-utca 2155. szám alatt, a gyógyszertárral szemben.

Becsés tudomására hozom, miszerint: a nagyérdemű közönség elismerő bizalmánál fogva üzletemet fokozatosan oda fejlesztettem, hogy a temetkezéshez megkívántató

ércz, fa és mindennemű

behuzott, egyszerű és diszes koporsók, halotti kellékek, gyászokcsik, legszebb kivitelben,

a gyászoló felek igényeihez mért

tisztességes olcsó árért

szolgáltatnak ki. Főtörekvésem leend mindig a szolid verseny betartása mellett a szigorú pontosság és figyelem.

Elvállalok mindennemű temetések rendezését, helyben, mint vidéken. — Hutaszállítást minden irányban.

Ércz, máz, és élővirág koszorúk előállítását szalag felirással — vagy a nélkül — a kor kívánalmaihoz mért olcsó árért.

Kérve a n. é. közönség pártfogó támogatását, hogy a szomorodott felek igényeit továbbra is méltányosan elégítthessem ki.

Debreczen, 1891. November hó.

Kiváló tisztelettel:

468.

DANKÓ MIHÁLY

HIRDETÉSEK

a „DEBRECZEN” részére

jutányos áron fölvetetnek.